

**Raftul
Denisei**

Colecție coordonată de
DENISA COMĂNESCU

GEORGE SAUNDERS PASTORALIA

Traducere din engleză și note de
RADU PARASCHIVESCU

HUMANITAS
fiction

Redactor: Ioana Petridean
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Marilena Vasile
DTP: Radu Dobreci, Veronica Dinu

Lucrare executată la Tipo Lidana – Suceava

GEORGE SAUNDERS
PASTORALIA
Copyright © 2000 by George Saunders
All rights reserved.

© HUMANITAS FICTION, 2020, pentru prezenta versiune românească

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Saunders, George
Pastoralia / George Saunders; trad. din engleză de Radu Paraschivescu. –
București: Humanitas Fiction, 2020
ISBN 978-606-779-646-9
I. Paraschivescu, Radu (trad.)
821.111

EDITURA HUMANITAS FICTION
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0723.684.194

Pentru Paula

PASTORALIA

Trebuie să recunosc, nu mă simt senzațional. Nu c-aș duce-o foarte rău. Nu c-aș avea cu adevărat de ce să mă plâng. Și nu că m-aș plânga de-a binelea dacă aș avea de ce. Nu. Fiindcă Gândesc Pozitiv / Vorbesc Pozitiv. Stau frumușel pe șuncile mele, așteptând să-și ițească oamenii capetele. Chit că au trecut treișpe zile de când și l-a mai ițit cineva, iar Janet îmi vorbește în engleză din ce în ce mai mult, ceea ce e parte din motivul pentru care mă simt atât de, mă rog, puchinos.

— 'mnezeule, îmi spune la prima oră a dimineții. Sunt atât de sătulă de friptura de capră, că-mi vine să urlu.

Și eu ce să zic la asta? Mă pune într-o situație delicată. Crede că sunt sensibil din fire și că vorbitul ei în engleză mă face să nu mă simt în largul meu. Și are dreptate. Mă face. Fiindcă am încasat-o din plin. În fiecare dimineață, o altă capră, de-abia omorâtă, ne e pusă pe Tava Mare. Pe Tava Mică, o cutie de chibrituri. E mai bine decât la alții. Altora

li se cere să prindă iepuri sălbatici cu lațul. Altora li se cere să se îmbrace aidoma primilor coloniști când taie capetele puilor. Nouă, nu. Eu trebuie doar să dau jos capra moartă de pe Tava Mare și s-o jupoi cu o bucată ascuțită de silex. Janet trebuie doar să facă focul. Așa că lucrurile arată binișor. Nu atât de bine ca pe vremuri, dar, mai spun o dată, nici rău.

Pe vremuri, când oamenii își ițeau capetele mereu, ne plăcea ce făceam. Chiar ne dădeam în spectacol. Ne băteam un pic cu mormăituri. De câte ori mă pregăteam să-i azvârl pământ în ochi, izbeam o piatră de alta în culmea furiei. În felul ăsta, știa să închidă ochii. Uneori făcea un soi de țesătorie primitivă. Gen: Originile Țesutului. Uneori ne duceam la Ferma Țăranilor Ruși la un grătar, țin minte că acolo erau Murray și Leon, Leon se vedea cu Eileen, Eileen era aia cu o mulțime de pisici, dar acum, din cauză că se ițesc tot mai puține capete, Țăranii Ruși s-au cărat în altă parte, unii în Administrație, dar cei mai mulți nu, pisicile lui Eileen au înnebunit și Dumnezeu mi-e martor că uneori îmi fac griji c-o să mă apropii de Tava Mare și o s-o găsec goală.

2

În dimineața asta mă apropii de Tava Mare și o găsec goală. În loc de capră, dau peste un bilet.

Stai, stai, scrie în el. Vine și capra, pentru Dumnezeu. Și lasă fasoanele.

Problema e ce fac în timpul când ar trebui să jupoi capra cu bucata de silex? Mă hotărâsc să mă dau grav bolnav. Mă legăn într-un colț și mă pun pe gemut. Dar mă satur repede. Jupuirea caprei cu silexul trebuie să țină aproape o oră. S-o credeți voi că mă legăn și gem o oră.

Janet iese din Zona Separată și ridică din sprâncene.

— Băga-mi-aș, n-ai capră? zice ea.

Scot niște sunete guturale și fac câteva mișcări care înseamnă: A venit ploaia mare și bum! a alunecat caprele, caprele sunt departe acum, sus pe dealuri, și fiindcă mi-a fost foarte frică, n-am plecat după ele.

Janet se scarpină la subsuoară și scoate niște sunete de maimuță, după care își aprinde o țigară.

— Ce porcărie, zice ea. De ce naiba insiști, n-o să pricep niciodată. Cine-i aici? Mai vezi pe cineva, în afară de noi?

Îi spun din gesturi să stingă țigara și să facă focul. Îmi spune din gesturi s-o pup în fund.

— De ce să fac focul? îmi zice. Foc înainte de capră. E ca un foc de dă, Doamne? Ca un foc al speranței? Nu, scuze, mi-a ajuns. Ce-aș face în lumea reală dac-ar tuna și așa mai departe, și caprele chiar ar lua-o la picior? Poate aș jeli, de pildă, tăindu-mă cu silexul ăla, sau poate te-aș lua la șuturi fiindcă ai fost prost și-ai lăsat caprele-n ploaie. Ce e, n-au adus Tava Mare?

Mă uit urât la ea și clatin din cap.

— Bun, dar măcar te-ai uitat în Tava Mică? zice ea. Poate-a fost o capră mică și-au înghesuit-o acolo. Poate că de data asta ne-au dat o prepețiță ca lumea sau altceva.

Îi arunc o privire, după care mă duc cu un mers legănat să mă uit la Tava Mică.

Nimic.

— Bun, ia de-aici, spune ea. O să-mi pun bine mersi coada pe spinare și-o să văd ce căcat o să se-ntâmplesc.

Dar nu o s-o facă. Știe și ea, știu și eu. Stă la ea pe buștean și fumează și așteptăm împreună să auzim un bufnet în Tava Mare.

Pe la prânz dăm atacul la Biscuiții din Provizii. Pe la cină mai dăm o dată atacul la Biscuiții din Provizii.

Nimeni nu-și ițește capul și nu se aud bufnituri nici în Tava Mare, nici în cea Mică.

Pe urmă calitatea luminii se schimbă, iar ea se oprește în ușa Zonei Separate.

— Dacă nici mâine n-avem capră, mă car de-aici și-o iau la vale, îmi zice. Pe Dumnezeuul meu. O să vezi.

Intru la mine în Zona Separată și-mi pun botoșii. Beau un pic de cacao și scot un Formular de Evaluare Zilnică a Prestației Parteneriei.

Observ vreo dificultate de comportament? Nu observ. Care e evaluarea generală a Parteneriei? Foarte bună. Există Situații care necesită Mediere?

Nu există.
Îl trimit prin fax.

3

A doua zi dimineață, fără capră. Dar și fără bilet. Janet stă la ea pe buștean și fumează și așteptăm împreună să auzim o bufnitură în Tava Mare.

Nu-și ițește nimeni capul și nu se aud bufnituri nici în Tava Mare, nici în cea Mică.

Pe la prânz dăm atacul la Biscuiții din Provizii. Pe la cină mai dăm o dată atacul la Biscuiții din Provizii.

Pe urmă calitatea luminii se schimbă, iar ea se oprește în ușa Zonei Separate.

— Biscuiți, biscuiți, biscuiți, îmi spune vrednică de milă. Isuse, aș vrea să vorbești cu mine. Nu-mi dau seama de ce n-o faci. Mai am puțin și-o iau pe miriște. Măcar atât să facem, să vorbim. Măcar să ne distrăm un pic. Poate să jucăm scrabble.

Scrabble.

Îi fac un semn de noapte bună cu mâna și-i adresez un mormăit.

— Jigodie, îmi spune și mă lovește cu silexul.

Aruncă bine și e cât pe-aci să spun „au!“. În loc de asta, scot un nechezat de furie și mă gândesc s-o țintuiesc la pământ, ca s-o fac să se supună puterii mele superioare etc. etc. Apoi mă duc în Zona mea

Separată. Îmi pun botoșii și fac ordine. Beau o cacao. Scot un Formular de Evaluare Zilnică a Prestației Parteneriei.

Observ vreo dificultate de comportament? Nu observ. Care e evaluarea generală a Parteneriei? Foarte bună. Există Situații care necesită Mediere?

Nu există.

Îl trimit prin fax.

4

Dimineața găsesc o mândrețe de capră în Tava Mare. Și un bilet.

Ha ha! scrie în el. Iertare pentru lipsa caprei și toate alea. O mică încurcătură. Pe viitor, când o să te mai uiți aici după capră, o să găsești de fiecare dată capra, nu biletul. Sau poate pe amândouă. Ha ha! Poftă bună! Totul este bine!

Jupoi repede capra cu silexul. Intră și Janet, zâmbește când vede capra, și face rapid un foc pe cinste, și nu scoate o vorbă în engleză toată dimineața, și chiar urmărește câteva ideograme cu un deget umezit, de parc-ar ului-o frumusețea lor nespusă și așa mai departe.

Pe la prânz se apropie și se uită la rana de pe brațul meu, unde-a aruncat cu silexul.

— O să trăiești? îmi zice. Îmi pare rău, frate, chiar îmi pare rău. M-a luat valul.

Mă uit la ea. Se oprește din vorbit în engleză, după care începe să se tânguiască nefericită și se ciucește lângă mine ca s-o iert.

Capra are un gust excelent după două zile de biscuiți.

Trag un pui de somn lângă foc și măcar de data asta nu mai dă târcoale cântând piese pop în engleză, ci doar mormăie neinteligibil și se preface că prinde și mănâncă niște gândăcei.

Felul ei de a-și cere iertare.

Nimeni nu-și ițește capul.

5

Odată, pe vremea când oamenii încă își ițeau capetele, și l-a ițit și tipul ăsta.

— Oho, a făcut el. Da' mic e locu' ăsta unde stați. Te face să apreciezi cu adevărat felul cum trăim azi. Apel în așteptare aveți? Știți cum se face un sos de ciuperci cu smântână ca lumea? Ha ha! Vă compătimesc, tipilor. Dar vă și mulțumesc, tipilor, care mi-ați fost precursori, nu? ăsta e șpilul? Asta e ideea? Nu erați ignoranți cu bună știință? Vă dădeți toată silința? Cum fac și eu? Poate că la un moment dat o să fie acolo cineva care-o să mă reprezinte pe mine, iar un gunoi căruia îi sunt precursor o să strige la mine și-o să mă întrebe de ce am pantofi

CUPRINS

Pastoralia	7
Winky	85
Sea Oak	111
Sfârșit de Firpo pe pământ	153
Nefericirea frizerului	165
Cascadele	209